

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

เตือนภัยการเกษตร ช่วงวันที่ ๑๗ - ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
มีฝนตก และฝนตกหนัก บางพื้นที่	ผักตระกูลกะหล่ำ และผักกาด (เช่น กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี ผักกาดขาว ผักกาดหัว)	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคเน่าและ (เชื้อแบคทีเรีย <i>Pectobacterium carotovorum</i> subsp. <i>carotovorum</i>)	อาการเริ่มแรก แผลมีลักษณะเป็นจุดดำน้ำเล็กๆ บนใบหรือบริเวณลำต้น ต่อมาแผลจะขยายลุกลามมีสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม เนื้อเยื่อพืชบริเวณแผลจะยุบตัวลง มีเมือกเยิ้มออกมา และมีกลิ่นเหม็นเฉพาะของโรคนี้ หลังจากนั้นพืชจะเน่ายุบตายไปทั้งหมด **** โรคนี้พบระบาดมากในฤดูฝน แบคทีเรียสามารถเข้าทำลายได้ทุกส่วนของพืชทั้งในแปลงปลูกและในโรงเก็บ	๑. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี ๒. ก่อนปลูกพืชควรไถพรวนดินให้ลึกมากกว่า ๒๐ เซนติเมตรจากผิวดิน และตากดินไว้นานกว่า ๒ สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในดินลงได้มาก ๓. ไม่ควรปลูกพืชแน่นเกินไป เพื่อไม่ให้มีความชื้นสูง เป็นการลดการระบาดของโรค ๔. ในบริเวณที่พบโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบพ่นฝอย เนื่องจากจะทำให้เชื้อสาเหตุโรคกระจายไปสู่ต้นข้างเคียงได้ ๕. รมด้ระวังไม่ให้ส่วนต่าง ๆ ของพืชเกิดแผล เป็นช่องทางให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืช ๖. ควบคุมแลไม่ให้พืชขาดธาตุแคลเซียม และโบรอน เพราะจะทำให้พืชเกิดแผลจากอาการปลายใบไหม้และไส้กลาง ทำให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายได้ง่าย ๗. หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อเริ่มพบอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก ๘. ทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตรหลังใช้กับต้นที่เป็นโรค ๙. หลังการเก็บเกี่ยว ควรไถกลบเศษพืชผักทันที และตากดินไว้ระยะหนึ่งแล้วไถกลบอีกครั้ง เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค ๑๐. แปลงที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เช่น ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และข้าวโพด เป็นต้น

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	หอมแดง	พัฒนาหัว - เก็บเกี่ยวผลผลิต	หนอนกระทู้หอม	หนอนกระทู้หอมจะเจาะเข้าไปอาศัยในใบหอมและกัดกินเนื้อเยื่อใบหอมทำให้ใบมีสีขาวและจะกัดกินไปถึงหัวหอมทำให้ไม่สามารถเก็บผลผลิตได้	๑. เก็บกลุ่มไข่และหนอนทำลายเพื่อช่วยลดการระบาด ๒. ในระยะหนอนขนาดเล็กและมีการระบาดน้อย พ่นด้วยเชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ทูริงเยนซิส <i>Bacillus thuringiensis</i> (Bt) อัตรา ๑๐๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ๓. สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น คลอแรนทรานิลิโพรล ๕.๑๗% เอสแอล อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต ๑.๙๒% อีซี อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอพินาเพอร์ ๑๐% เอสซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โทลเฟนไพเรทรัด ๑๖% อีซี อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ ๑๕% เอสซี อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ สไปนีโทแรม ๑๒% เอสซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
	ทุเรียน	หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต	โรคใบติด หรือใบไหม้ (เชื้อรา <i>Rhizoctonia solani</i>)	อาการเริ่มแรกพบแผลคล้ายลูกน้ำร้อนลวกบนใบ ต่อมาแผลขยายตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน จากนั้นลุกลามไปยังใบปกติข้างเคียง ถ้ามีความชื้นสูง เชื้อราสาเหตุโรคจะสร้างเส้นใยมีลักษณะคล้ายใยแมงมุมยึดใบให้ติดกัน ใบที่เป็นโรคจะแห้งติดอยู่กับกิ่ง ก่อนหลุดร่วงไปสัมผัสกับใบที่อยู่ด้านล่าง โรคจะลุกลามทำให้ใบไหม้เห็นเป็น	๑. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ดีเป็นการลดความชื้นสะสม ๒. หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค ตัดส่วนที่เป็นโรคและเก็บเศษพืชที่เป็นโรคและใบที่ร่วงหล่น ไปทำลายนอกแปลงปลูก และพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ทีบูโคนาโซล + ไตรฟลอกซิลโตรบิน ๕๐% + ๒๕% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เพนทีโอไพเรทรัด ๒๐% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟลูโตรอะพอล ๑๒.๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เฮกซะโคนาโซล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ ๖๕.๒%

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>หย่อมๆ ใบแห้งติดกันเป็นกระจุกแฉวนค้ำตามกิ่ง ต่อมาใบจะร่วงจนเหลือแต่กิ่ง และกิ่งแห้งในที่สุด ทำให้ต้นเสียรูปทรง</p>	<p>ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ ๗๗% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คิวปริสออกไซด์ ๘๖.๒% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๑๐-๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗-๑๐ วัน โดยพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น ๓. ในแปลงปลูกที่มีความชื้นสูงและมีการระบาดของโรคเป็นประจำ ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีไนโตรเจนสูง เพื่อลดการแตกใบ</p> <p>๔. ช่วงการตัดแต่งกิ่ง ดูแลการตัดแต่งกิ่งให้เหมาะสมไม่ให้ต้นมีทรงพุ่มแน่นทึบ เพื่อให้ทุเรียนได้รับแสงแดดและอากาศถ่ายเทได้ดี เป็นการลดความชื้น ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค</p>
	มันสำปะหลัง	ปลูกใหม่ – ระยะเวลาสร้างหัว/สะสมแป้ง	โรคริโคนเน่า หัวเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora melonis</i>)	พบอาการใบเหลือง เหี่ยว และร่วง โคนต้นแสดงอาการเน่า เป็นสีน้ำตาลหรือดำ บางพันธุ์ เช่น พันธุ์ห้วยบง ๖๐ พบอาการโคนต้นบริเวณคอดินแตก เมื่อขุดดูพบหัวมันสำปะหลังเน่า ผ่าดูภายในเป็นสีน้ำตาล หากอาการรุนแรงไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้	<p>๑. หากพื้นที่ปลูกเป็นดินดานควรไถระเบิดชั้นดินดานและตากดินไว้ อย่างน้อย ๒ สัปดาห์ก่อนปลูก</p> <p>๒. แปลงปลูกควรงกร่อง เพื่อไม่ให้หน้าท่วมขัง</p> <p>๓. คัดเลือกท่อนพันธุ์จากแหล่งที่ไม่มีการระบาดของโรค</p> <p>๔. ก่อนปลูกแช่ท่อนพันธุ์ด้วยสารเมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เป็นเวลา ๑๐ นาที</p> <p>๕. ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสม เพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค</p> <p>๖. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการของโรค ถอนนำไปทำลายนอกแปลงปลูก</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>แล้วโรยปูนขาว หรือราดด้วยสารเมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสฟิธิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร บริเวณที่ถอนและโดยรอบห่างออกไปประมาณ ๑ เมตร</p> <p>๗. หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควรเก็บเศษแห้ง และเศษซากมันสำปะหลัง ไปทำลายนอกแปลงปลูก</p> <p>๘. ควรทำความสะอาดเครื่องจักรกลการเกษตรที่ใช้ในแปลงที่เป็นโรค เนื่องจากเชื้อสาเหตุโรคอาจติดมากับเครื่องจักรกลการเกษตรนั้น</p> <p>๙. ในแปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เช่น อ้อย ข้าวโพด หรือพืชตระกูลถั่ว</p> <p>**** ในกรณีที่พบการระบาดของโรครุนแรง ควรปฏิบัติดังนี้</p> <p>๑. พื้นที่ที่พบต้นแสดงอาการของโรคมามากกว่าร้อยละ ๕๐ ควรไถทิ้ง เก็บเศษซากนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตากดิน</p> <p>๒. พื้นที่ที่พบต้นแสดงอาการของโรคร้อยละ ๓๐-๕๐</p> <ul style="list-style-type: none"> - มันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน ควรไถทิ้ง เก็บเศษซากนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตากดิน - มันสำปะหลังอายุ ๔-๗ เดือน หวานปูนขาวให้ทั่วแปลง และควรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตทันที - มันสำปะหลังอายุ ๘ เดือนขึ้นไป ควรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตทันที